

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 19 stycznia 2016 r.

Poz. 149

UCHWAŁA NR 251/G267/P/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 26 listopada 2015 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113 z późn. zm.), art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r. poz. 1515), art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014r. poz. 849 z późn. zm.)

– Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XII/136/22015 Rady Gminy Słupsk z dnia 27 października 2015 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości położonych na terenie Gminy Słupsk oraz zwolnień od tego podatku:

1. orzeka nieważność załącznika do badanej uchwały w zakresie zapisów w pozycji numer 3 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości”;

2. stwierdza nieistotne naruszenie prawa w załączniku do badanej uchwały w pozycjach numer 7, 8, 10, 11 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości” polegające na zastosowaniu niewłaściwego opisu podstaw opodatkowania, tj. użycie sformułowania „powierzchni użytkowej” zamiast określenia „powierzchni”.

UZASADNIENIE

W dniu 2 listopada 2015r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XII/136/22015 Rady Gminy Słupsk z dnia 27 października 2015 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości położonych na terenie Gminy Słupsk oraz zwolnień od tego podatku, zaś w dniu 26 listopada br. była przedmiotem badania tut. Kolegium.

W wyniku badania powyższej uchwały Kolegium tut. Izby ustaliło, że w załączniku do badanej uchwały w pozycji nr 3 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości” Rada Gminy Słupsk postanowiła określić niższą stawkę podatku od nieruchomości (w wysokości 3,00 zł od 1 m² powierzchni użytkowej) dla „budynków gospodarczych niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, które pozostały po byłych gospodarstwach rolnych oddanych w zamian za emeryturę lub rentę, z wyłączeniem budynków nabytych w drodze obrotu wtórnego lub w drodze dziedziczenia”.

Analizując treść powyższych zapisów Kolegium tut. Izby uznało, że postanowienia Rady Gminy Słupsk zawarte w załączniku do badanej uchwały w pozycji nr 3 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości” naruszają w sposób istotny art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym gmina upoważniona jest do różnicowania stawek podatku od nieruchomości jedynie w odniesieniu do przedmiotu opodatkowania.

W ocenie Kolegium tut. Izby ustalone przez Radę Gminy Słupsk zróżnicowanie ma charakter przedmiotowo – podmiotowy, jako że treść cytowanych wyżej zapisów uchwały wskazuje pośrednio na zastosowanie niższej stawki podatku wyłącznie do emerytów i rencistów, w których posiadaniu są budynki gospodarcze pozostałe po gospodarstwach rolnych oddanych za emeryturę i rentę. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w sytuacji przekazania gospodarstwa rolnego w zamian za emeryturę lub rentę, uprawnionymi do świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników z tego tytułu mogą być jedynie emeryci lub renciści.

Na podmiotowe zróżnicowanie wskazuje w szczególności zastosowane w omawianym zapisie uchwały wyłączenie „budynków nabytych w drodze obrotu wtórnego lub w drodze dziedziczenia”. Cytowany wyżej zapis uchwały będzie miał zatem zastosowanie wyłącznie do pierwotnych właścicieli budynków, tj. osób, które przekazały swoje gospodarstwa rolne w zamian za emeryturę lub rentę. Nie będzie miał zastosowania do innych podmiotów, które staną się właścicielami tych nieruchomości na podstawie, przykładowo umowy sprzedaży czy z tytułu dziedziczenia.

Artykuł 167 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wprowadził zasadę samodzielności finansowej gmin, zaś art. 168 Konstytucji RP wprowadził prawo do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Kierując się tymi zasadami Trybunał Konstytucyjny wskazywał (wyroki z dnia: 23 października 1996 r. K 1/96, OTK 24 1996, nr 5, poz. 38; 4 maja 1998 r. K 38/97, OTK 24 1998, nr 3, poz. 31; 9 kwietnia 2002 r. K 21/01, OTK 2002, nr 2A, poz. 17), że samodzielność finansowa gminy i prawo stanowienia o wysokości podatków i opłat lokalnych stanowią istotny element jej podmiotowości publicznoprawnej, lecz nie mogą być rozumiane jako dowolność ustalania dochodów i dysponowania nimi. Przeciwnie, gminom wolno tylko to, na co zezwalają im ustawy, a to oznacza zamknięty, a nie otwarty katalog źródeł dochodów gmin. Uprawnieniem gminy w zakresie ustalania wysokości podatków jest m.in. upoważnienie z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w art. 7 ust. 1 ww. ustawy, a także uprawnienie z art. 5 ust. 3 tej ustawy do różnicowania wysokości stawek podatku dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania.

W konsekwencji skoro w ustawach podatkowych znajdują się zwolnienia przedmiotowe, podmiotowe i przedmiotowo-podmiotowe, czy podmiotowo-przedmiotowe, to należy przyjąć, że na gruncie art. 217 Konstytucji RP w zw. z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może różnicować wysokość stawek podatku od nieruchomości wyłącznie ze względu na przedmiot opodatkowania. Niedopuszczalne jest zatem różnicowanie wysokości stawek podatku przy uwzględnieniu kryterium podmiotowego czy przedmiotowo-podmiotowego.

Jednocześnie w wyniku badania powyższej uchwały Kolegium tut. Izby ustaliło, że w załączniku do badanej uchwały Rada Gminy Słupsk postanowiła określić stawkę podatku od gruntów:

- zabudowanych związanych z działalnością gospodarczą bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków w wysokości 0,80 zł od 1 m² powierzchni użytkowej (pozycja nr 7 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości”),
- niezabudowanych związanych z działalnością gospodarczą bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków w wysokości 0,86 zł od 1 m² powierzchni użytkowej (pozycja nr 8 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości”),
- pod budownictwo mieszkaniowe zabudowane i w trakcie zabudowy w wysokości 0,32 zł od 1 m² powierzchni użytkowej (pozycja nr 10 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości”),
- pozostałych, w tym zajętych na prowadzenie odpłatnej statutowej działalności pożytku publicznego przez organizacje pożytku publicznego w wysokości 0,42 zł od 1 m² powierzchni użytkowej (pozycja nr 11 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości”).

Analizując treść powyższych zapisów dotyczących podatku od gruntów Kolegium tut. Izby uznało, że postanowienia Rady Gminy Słupsk zawarte w załączniku do badanej uchwały w pozycjach nr 7,8,10,11 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości” naruszają art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którym podstawę opodatkowania stanowi dla gruntów „powierzchnia”, nie zaś wskazana w ww. pozycjach „powierzchnia użytkowa”. Kolegium tut. Izby uznało przy tym, że naruszenie to ma charakter nieistotnego naruszenia prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby orzekło jak w sentencji.

Kolegium tut. Izby zwraca również uwagę, że w wyniku badania powyższej uchwały ustaliło także, że w załączniku do badanej uchwały w pozycji nr 9 tabeli „Stawki podatku od nieruchomości” Rada Gminy Słupsk postanowiła określić stawkę podatku od gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi lub wodami powierzchniowymi płynącymi jezior i zbiorników sztucznych w wysokości 4,58 zł, nie wskazując przy tym, że stawkę taką nalicza się od powierzchni gruntu i od jakiej powierzchni. Brak dookreślenia, od jakiej powierzchni nalicza się podatek w sytuacji, gdy co do pozostałych nieruchomości zawarto takie zapisy, może sugerować, że stawka taka obowiązuje podatnika niezależnie od powierzchni posiadanych gruntów.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka